

[Socialministeren.]

Efter revalideringslovens § 9 kan det pålægges offentlige myndigheder at give fortrinsadgang for handicappede til visse beskæftigelser. En tilsvarende hjemmel findes ikke for beskæftigelser i private virksomheder. Jeg tør ikke tage stilling til her, om der er behov for en udvidelse af området for revalideringslovens § 9, som er foreslået overført stort set uændret til den nye bistandslov.

Med hensyn til den særlige undersøgelse, som hr. Camre foreslår gennemført, kan jeg sige, at det er min tanke, at der bør foretages en bredt anlagt undersøgelse af, hvilke faktorer der spiller ind ved opståen af det, man kan kalde sociale tilfælde. Herom er der fra socialministeriet rettet henvendelse til socialforskningsinstituttet, der på et møde i begyndelsen af juni måned skal tage stilling til indpasningen af en sådan undersøgelse i forskningsinstituttets program, og i denne undersøgelse er det naturligt at inddrage det særlige problem, som hr. Camre har rejst.

Camre: Jeg takker socialministeren for svaret. Jeg tror, at den omtalte undersøgelse under socialforskningsinstituttet vil være fuldt tilfredsstillende til at belyse årsagerne til en væsentlig del af invalidepensioneringerne. Jeg har jo ikke i min skriftlige begrundelse sagt, at det var min opfattelse, at man kunne løse problemet omkring stigningen, men alene påpeget det ønskelige i at få fastslået, om arbejdstempoet og arbejdsforholdene i videste forstand, herunder mangelen på adgang til beskyttet arbejde, havde en selvstændig plads blandt de faktorer, som er afgørende for, at vi har haft en så stor vækst i antallet af invalidepensionister.

Dertil har jeg peget på problemerne omkring de administrative ordninger, og her må jeg sige, at jeg forstod ikke helt ministeren, når hun sagde, at man ikke tilkendte invalidepension, hvis optræning overhovedet var mulig. Jeg har inden for de seneste måneder haft et konkret tilfælde inde på livet, som jeg har forhandlet med nogle af vore sociale myndigheder om. Det drejede sig om en person, som havde et arbejde, som den pågældende var i stand til at udføre helt og fuldt, men det lå om natten, og det, at det kunne udføres om natten, var en afgø-

rende forudsætning for, at vedkommende, på grund af den specielle lidelse vedkommende havde, kunne være beskæftiget. Derfor søgte vedkommende om at få støtte til en invalidebil, men det blev afslået med den bemærkning, at der ikke var noget i sygdommen, som gjorde det nødvendigt at have en invalidebil. Det var imidlertid desværre nødvendigt, fordi der var tale om natarbejde, og vedkommende kunne jo ikke gå 10 km frem og 10 km tilbage om natten, hvor der ikke var nogen bus- eller togforbindelser, ingen offentlige transportmidler. Derfor sagde vedkommende: når samfundet ikke vil støtte mig, når samfundet ikke vil give mig en invalidebil, så vil jeg heller ikke arbejde for samfundet, nu søger jeg min invalidepension, for det er min sygdom berettigende til. Det er et af den slags tilfælde af administrativ uhensigtsmæssighed, som jeg mener der også er behov for at komme til livs.

Nathalie Lind: Det er jo meget populært i disse tider at skyde på invalidepensionisterne, og der fremkommer efter min mening urigtige påstande om, at enhver, som kender en læge, uden videre kan få invalidepension. Det er efterhånden sådan, at nogen tror, at bare en læge skriver en erklæring, så får man invalidepension. Det er jo ikke tilfældet. Man skal søge invalideforsikringsretten, og man kan gå videre til ankenævnet.

Men det, jeg ville benytte lejligheden til at sige til ministeren, er, om ikke ministeren, fordi der ikke blot har været en stigning i antallet af ansøgere, men, efter hvad professor Bent Rold Andersen sagde, også en stigning i antallet af tilkendte pensioner, ville benytte anledningen til at foretage en undersøgelse af, hvad årsagen til denne stigning er. Materialet ligger i invalideforsikringsretten, det er blot ikke bearbejdet. Jeg har før spurgt om det i socialudvalget, og jeg benytter lejligheden her til at stille ministeren spørgsmålet igen. Jeg synes, det er afgørende både for invalidepensionisterne og for befolkningen som helhed, at vi får klarhed over, hvad grunden til denne udvikling er.

Valbak: Dengang revalideringsloven i begyndelsen af 1960'erne blev vedtaget, fik man også en kongelig anordning om fortrinsadgang til visse beskæftigelser inden for det offentlige, altså lønarbejde. Den måde,